

*Ad § 14.21.01. Boligydelse til pensionister.**Spørgsmål 8:*

»Af tabellen i anmærkninger side 252-253 kan udledes, at det gennemsnitligt udbetalte beløb pr. husstand i 1988 var 12.746 kr. og i 1989 13.766 kr. Hvordan kan denne stigning forklares? Hvor stor en del af stigningen kan henføres til prisudviklingen?«

Svar:

Den anførte stigning i det gennemsnitligt udbetalte boligydelsesbeløb pr. husstand udgør 8 pct. Denne stigning kan primært forklares af den underliggende udvikling i boligstøttehusstandenes gennemsnitlige husleje og indkomst. Den gennemsnitlige husleje for boligydelseshusstande steg med knap 7 pct. fra 1988 til 1989, og den gennemsnitlige indkomst steg med ca. 5,7 pct. Samtidig steg lovens grænser og fradrag med 3 pct.

Lovmodelsanalyser viser, at hvis såvel støttemodtagernes indkomst som boligudgiften og lovens grænser og fradrag øges samtidigt med f.eks. 10 pct., vil udgiften til boligydelse blive forøget med godt 10 pct. Hvis indkomst og boligudgift samtidig stiger med f.eks. 10 pct., mens lovens satser holdes uændret, vil boligydelsen stige med ca. 6 pct. Hvis alene boligudgiften stiger med 10 pct., mens indkomsten og lovens satser holdes uændret, vil boligydelsen derimod stige med godt 13 pct. Det kan heraf konkluderes, at når huslejen stiger hurtigere end indkomsten som igen stiger hurtigere end lovens satser, vil boligydelsen stige mere end huslejen. Dette er i fuld overensstemmelse med udviklingen for 1988-1989, hvor boligydelsen som nævnt steg med ca. 8 pct., mens huslejen steg med knap 7 pct.

Den generelle prisudvikling har i sig selv ikke indflydelse på udgifterne til boligstøtte. Derimod spiller prisudviklingen naturligvis en indirekte rolle, idet denne i et vist omfang påvirker størrelsen af såvel huslejestigningerne som indkomstudviklingen.

Den anførte stigning i huslejen for boligydelsesmodtagere var en smule større end den generelle stigning i huslejerne ifølge forbrugerprisindekset. Dette må ses i sammenhæng med den bruttoudskiftning, der sker blandt boligydelsesmodtagerne i løbet af et år. Analyser har således tidligere vist, at de nytilkomne boligydelsesmodtagere typisk har væsentligt højere husleje end boligydelsesmodtagere, der forlader ordningen. Dette må antagelig bl.a. ses i sammenhæng med, at en relativ stor andel af de nytilkomne husstande bor i det nyere byggeri, hvor gennemsnitshuslejerne er væsentligt højere end de gennemsnitlige huslejer i hele boligbestanden.

*Ad § 14.25.01. Boligsikring.**Spørgsmål 9:*

»Hvorledes har udviklingen i antallet af ledige og dagpengemodtagere påvirket stigningen i antallet af boligsikringsmodtagere?«

Svar:

Der foreligger ikke nogen løbende statistik, der kan vise, i hvilket omfang stigningen i antal boligsikringsmodtagere kan forklares ved en stigning i antallet af arbejdsløse og dagpengemodtagere. Boligministeriet har imidlertid for 1987 foretaget en speciel opgørelse af årsagerne til udviklingen i boligsikring og boligydelse. Undersøgelsen, der er foretaget på en såkaldt flerårig modelbefolkning (dec. 86 og dec. 87), giver samtidig oplysning om, i hvilket omfang tilgangen og afgang af boligsikringsmodtagere i løbet af 1987 bestod af personer, der var berørt af ledighed.

Undersøgelsen viser en relativ klar tendens i retning af, at ledighedsramte modtager en større boligsikring end ikke ledighedsramte samt at boligstøtten er stigende med ledighedsgraden. Undersøgelsen viser også, at der i december 1987 var flere ledighedsramte boligsikringsmodtagere end i december 1986. Den procentvise andel af ledige blandt boligsikringsmodtagerne var dog ganske svagt faldende i 1987, og dette hænger pænt sammen med, at den gennemsnitlige ledighed stort set var uændret i 1987 i forhold til 1986. Endvidere tyder analysen på, at arbejdsløshedsprocenten blandt boligsikringsmodtagere i 1987 var omkring dobbelt så høj som den generelle ar-